

g és kintőhivatal
 Cselekmények, gróf Szebenyi utca 12

Feloldozókeresztő:
NAGY IMRE

Előfizetői árak:
 1 évre 6, 1/2 évre 3, 1/4 évre 150 Ft.
 Megjelenik minden szombaton.

Magyar
ruhabemutató

Ma vasárnap „Turul-nap” első műsor-
 kezdő száma. Bemutatásra kerül a legújaseb-
 bbitól a legegyszerűbbig majd minden
 magyar vidék sajátosságait tükröző. Ide
 állunk hozzá ezzel a dívatbemutatóval egy
 darabot a magyar faluból. Egy önművelő is-
 ter. Az önművelő talán inkább meg akar-
 látni mutatni azt, hogy nemcsak a nyugati
 dívatbolondozást állít ki a magyar faluba, ha-
 lant paradizommal rendelkezik lehetnek csodák.
 Megakarjuk mutatni, hogy nincs szükség
 raffinált szeszszeszre, Páris vagy Lon-
 don dívatbolondozásnak megmőködésére, szem
 a város, sem a falu leányainak.

A közönség szemében eddig idült volt
 a falu. A tej, idő, tejfel és csirke paradi-
 zom. A gazda szánt, vet, arat, az oszsony
 szög-törög a hársáján, egészséges mező
 munkából hasznot ír fel pros-posszósan a
 kis kapuban járja. Megszólal a harang...
 hűl-galáng.

Igy látta eddig a város a falut. Ke-
 vesen látják tudomásul venni azt, hogy
 népművészet, sőt magyar része milyen
 nyomozó vitorlyák között él. Reményte-
 len életükben csak fájunk sivósságának ta-
 nosága, hogy miért jövék árny oldalai mellett
 nem fogja le lelkükről az a művészi ösztön,
 amely erőnek a csodálatos kézműves-
 dívművészetek előállítására szolgálja a ke-
 ves bolgyeink bemutatnak.

Mirdmegannyi lível fődíval ír mek
 költemény amelyekben anyai szépség van,
 amelynek látásán elismerésével kell adós-
 ni minden szemlélőnek. Elismerés, csodálat
 jár azoknak a népi művészeknek, akik foly-
 tonos népszerű munkájuk mellett a leg-
 apróbbakban is megmutatják magukban to-
 ló, csodálatos művészi alkotásokat tudnak
 megvilágra hozni.

A képelepek hasábjairól, a naplópok
 oldalairól naponként ránk mosolyog egy pár-
 kók felüli gyerek, presze „népies” visel-
 telen. Természetesen ezek a felvételek nem
 eredetiek, megrendelésre készülnek s a ké-
 pek hátamögött ott lappang az őszeli ére-
 tel, amely a magyar nép lelkének színes mezei
 virágait, a magyar varietásokat, területeit,
 kendeit, vankosokat, blurokat csodaszín-
 hat is beállította a maga hasonlósági világába.

Mi most idehoztuk Kemeneasájlja —
 lovásrai bajtársaink jóvoltából — az ország
 népművészetének néhány remekét a szakjuk,
 hogy minden magyar Testvérünk gyönyör-
 kedhessenek azoknak tündökletében, amelyből
 valami áthárának is az egész magyarságra,
 tehát Kemeneasájlja népére is.

A magyar ruha nagy nemzeti kin-
 csend, amelyet évszázadokon keresztül sa-
 bíított ki a magyarság, fajt művészetének.
 Örván, védjük és terjesztjük!

Vasárnap:
TURUL-NAP
Celldömölkön

A Turul Szövetség Kemeneasájlja Berzsenyi Bajtársi Törzse — mind
 azt már többször jeleztük — júlyó hó 13-án, vasárnap negyzedikét Turul-
 napot rendez Celldömölkön, a Korona-azálló nagyertermében, vagy kerthelyiségében.
 Az ünnepségek délután 4 órakor

Magyar Ruhabemutatóval

kezdődnek. Rigó Anikó, a Turul Szövetség női ügyosztályának vezetője,
 60 szebbnél-szebb magyar ruhát hoz magával Budapestről és ezeknek ismer-
 tetésévéli és propagálásáért szolgálja mindnyájunk közös ügyét, magyar nemzeti
 értékeink védelmét. A ruhákat 40 celldömölki urileány fogja bemutatni, akik-
 nek figyelmét ezúton is ismételt felhívjuk arra, hogy a ruhák stívele és
 Rigó Anikóval való személyes megbeszélés végett szombaton délután 6 órakor
 a Koronában megjelenni sziveskedjenek.

A Magyar Ruhabemutató után, délután 5 órakor kezdődik
a Disztáborozás,

amelyen a Turul Szövetség országos vezetősége is részt vesz. A disztáborozást
 Nagy Imre, a Berzsenyi Bajtársi Törzs törzsfője fogja megnyitni, majd
 utána Ámbrosz országos fővezér felavalja a Bajtársi Törzs 18
 új tagját, akikhez és egész Kemeneasájlja nacionlista magyarságához az avatás
 megtörténte után nagy beszédet fog intézni. Felzólalnak még a disztáborozá-
 sán, illetve naggyűlésen — melynek színhelye a Korona kerthelyisége lesz
 Ij. Fitos Vilmos országos vezér és Hódó András dr országos
 propaganda-vezér. A disztáborozásra különösen is felhívjuk domonasz-bajtársaink
 figyelmét, akiket erre és az egész Turul-napi ünnepségre bajtársi szeretettel
 elvárunk.

Este 9 órakor rendezel a Bajtársi Törzs szokásos nyári

Táncos vigadozását,

amelynek sikere érdekében, mint az elmúlt években is, ezidén is mindent meg-
 tett és megtesz a Törzs ifjúsága. Tekintve a várható nagy érdeklődésre, gon-
 doskodás történik arról, hogy szabad mozgás akadályai eltávolításának és
 így minden esetleges tumulusnak elejét vehessük. Együttől kérjük a közönség
 pontos megjelenését annál is inkább, mert a mulatságon szívalfogadás nincs!

Magyar Testvérek!
Mindnyájatokat
HIVUNK! **VÁRUNK!**

Történelmi fénnel ünnepelte Szeged népe és ország az ellenforradalom hőseit

Vasárnap ünnepelte az ország az 1919 évi ellenforradalom hazaidő évfordulóját. Ebből az alkalmából az ellenforradalom szülőhelye, Szeged, örökös ünnepelésben részesítette az ezryben részt vevő ellenforradalmárokat, és külön a Fővezérrel, Horthy Miklós kormányzóval.

Horthy Miklós kormányzó és felesége vasárnap reggel fél tizen órakor érkezett állomásra Szegedre, ahol a felidőztelt pályaudvaron egy díszes csoport, főszereplője a kormányzót Telekai miniszterelnök vette először, majd Takatsi Sándor főispán és Pálffy József polgármester köszöntött rövid beszéddel.

A kormányzót Telekai miniszterelnök vette először, majd Takatsi Sándor főispán és Pálffy József polgármester köszöntött rövid beszéddel.

Kormányzói szemle a 9. győzeleznél

Az üdvözléseket a kormányzó néhány hivatalos személlyel kísérelte, majd hitvesével és kíséretével a püspöki palotába haladt, ahol Oláhfalvi Gyula dr. csanádi püspök fogadta a főmohóság párt a vette lekövetőre.

Rövid társalkodás után a kormányzó pár Takatsi főispán kíséretében az alsó rovi Mátyás templomba látogatott először Te Demura. Mire után a Ferences kolostor elődjében villáreggelen vett részt a kormányzó párt.

A kolostor elődjéhez történelmi emlékek fűzik a kormányzót, ugyanis itt folytak le a ház évvel ezelőtti az ellenforradalmárok megbeszélései.

A Mátyás-terti kolostorból a Mars-terti Horthy

Miklós győzelmi laktanyához vezető a főmohóság pár útja, ahol a kormányzó megbeszélte a névét viselő kizárólag.

Az ellenforradalmi ünnepség

Tizenegy órakor kezdődött Szeged fővárosában a Székely-terren az ellenforradalmi ünnepség. A kormányzó pár a városban levő szabadon felidőztelt disztribúción foglalt helyet. A Hírnagyok elhagyása után Zadravecz István labori püspök mondott beszéletet.

— Azért záradékolhatunk ma Szegedre — mondotta többek között, — hogy a legemlékezőbb érzések híját adjunk az idős Uraknak, a ház év előtti elindulásért, hogy emlékezzünk a ház év előtti napokra.

— A ház év előtti néhány hónap az Úr 1919 ik évében örök időkre történelmi esztendője lesz a magyar nemzetnek, büszkeséggel Szeged városának és fundamentum az újra émeztelt magyar hazának.

Zadravecz püspök ismertette a ház év előtti eseményeket, a nemzeti hadsereg megindulását, majd

Igy fejezte be beszédét: — Ima, ma, ház év után egy ház, meggyőződött hazá hódol legnagyobbnak, a legelő magyar ember, Horthy Miklós előtt.

Miháznék benned... Bizunk benned... Szürkefűt leged... Vesszünk!

A püspök leendőleges beszéde után elment elővél tört ki a kormányzó iránti tá-

la és ezereket lelkes meggyőzöttség a a főmeg érteni nem akart lelkesedéssel és ütemesen kórothya:

Hor thy! Hor thy!

A régi gárda díszmenete

A Székely-terti főszereplője a kormányzó és kísérete a Kiszékelőre haladt és a történelmi emléktér Kézvárosi utcáján nézte végig a régi ellenforradalmi gárdát felvonulást. Horthy kormányzó összes figyelmével fogadta a gárdát díszmenettel. Amikor a menet az utcáján elment, Takatsi Sándor főispán elment a utcáján alá lépett, harsány hangon jelentkezett: — Horthy Miklós fővezérünk!

— Mindenkét szemlélve kormányzati terelőkbe vezett, mint aki mindkét kormányzót legyőz, az összes szegedi és más ellenforradalmárok nevében, rang és figyelmével köszöntött nézők egyformán, mint ahogy egykoron voltunk, jelentkezett: — A parancsot végrehajtjuk!

A Szegedben újjászervezett hazai felvirágozott és már meg is gyarapodott.

— Főmohóság Kormányzó Úr! — Regi lelkesedéssel, régi erővel, rég acélos akaratral és a régi megőrzhetően hűséggel Főmohóság iránt állunk ki. Várjuk a további parancsot. Telekai!

Horthy Miklós kormányzó összes vezérgyűlésében hallgatta végig a régi gárdát jelentkezést, azután így válaszolt: — Egy tökéletesen lement, rokonban levő ország éljénélváltára tekintett ház év előtti Szegedre.

— A feladást mely reánk várt, olyan nagy volt, hogy ahhoz képtelen a mi akkori eszközökkel valóssággal ellőruháit.

— Hogy az eredmény mégsem maradt el, ezt annak köszönhetjük, hogy mindnyájunkat csak egy gondolat hivatott és mindnyájunk előtt csak egy cél labagall.

Kastély a bércek között

Írta: Bellusai Harusa Ágnes

Ezen volt az egyenyevenyő óráján az úrdényi havasok között egy száraz gyalog néz meztelen. Csapattestüket keresték, ahol a rendelők Aket. Nagyon nehéz volt azoiban helyre vergődni az utálatas székák és havas csobón.

Értévedtek.

Már esteleltek.

A magasba nyúló sziklák telején csavargatták a szél az őreg fenyőket. A szék sörben levit szárnyalással keresték a fészket az alkonyban.

A kis csapat nagyon fáradt volt.

A pihenő hely kérdése először sebesedett a szárdparancsnok: — Főmohóság helyére Ággodalmaszkodva kémelette a teherlan lábatart.

Sohal semmi!

Elteszeredtek menteltek tovább. Már majdnem egészen sötét lett, amikor a had-dét felidőztelt.

— Nézzétek!... Ohi!...

Egy fáradt, a kődös, más félomszárnyból egy nagy-nagy emeletes épület bontakozott ki. Valami különös... pár száz éves szűben kéri! — alkonyi, sárga-pánszínű. A falak birtandólag remegtek apró ablaklakt és két toronytal.

Lent, a földszinten, egyik ablakból világosság szűrődött ki, ami a kastélnak egészen felvilágosította. Sírtak kőszék felidő a meredek, őfűt-topok, fődőcsézt lepedőhöz — Bagolyvár! — hirtelen hangosan.

De nem baj. Fődolog, hogy lass hal lefelé ment lefelé.

Bővegegnak a vengőhöz has ablakok. Bővegegnak nem jött válasz.

Végre kinyílt nagy csőbenél az egyik ablaklakt és egy bontatos, leférteszékű őreg ember csodálkozva tekintette mered ki rajta:

— Uram!... katonák!... Mit keresnek erre ebben a csunya időben? — kérdéste.

— Semmit és senkit, őregem — szőlt a főmohóság. Egyez-rőben: meztelenlét és itt életri bennünk és éjszaka. A fiam és én botra fátarunk. Szeretnénk megpiheneni. Engedjen be.

— Silvesen — hangzott a válasz. De nem tudják, hol járunk... És a Potolvár. Sehol se mer ide jőnni. Kiszéjelés van benne, szárdok Ma.

— Nem félünk! — jelentették ki a katonák. Lefektetünk és alsunk, mint a bunda. Tőlünk fértáhatnak a kizértekek.

— De meg nem is hisztek az efféleben. — tudotta meg a főmohóság. Hát is tennék, hogy id: jutottunk.

Az őreg már nyitotta a nagy vasplakot, főmohóság Csatorogva fordult karkában és bőszen hullott elintette a vatoslat. Rég lement, amikor tojásra kinyitották.

A földszinten kizértekek el valamennyire. Kényelmes hely jutott minden katonának, hiszen mielőg hatvan lelérték volt a kastélyban.

A szárdparancsnok begyitott egy két ágyas szobát:

— Pompás! — itt alszom én, meg a hadi — őrvendéget.

Az őreg ember lát hozott. Mindenütt begyitották. A legényeknek, felidőzte után, hamarosan jó kiderült kerakodott. Nőtálat. Felhangzott a sok csalad!... és a még több szép, szarvasos fűsölő nóta...

Jó kedvre jött már, amikor az ember felmaga is bukkantott a főmohósághoz. Nagy öbözésdéllel elmondotta, hogy 30 év óta lérvél ketten labnak az. A kastély gazdája Akikében él.

Távoztak megadta

— Csak a fekete fűdörbe ne legyen bepiltantani, mert abban mindenké megállja a földed.

S furdán mosolygott, mintha az ajton kiépett...

A főmohóság a kadedál megtekintette az alró legényeket. Ágyakban díványonok, szőnyegek, bődög arca aladtak a fiók. Az egész földszint — mintegy 20 szoba — tele volt velük.

Aztán ők is lefeküdtek. A szegény kis hadi aronai borjogába kezdett. A szárdparancsnok szemére azonban nem jött álom. Csak most vette jobban szemügyre hálokat.

Nál szoba lehetett valamikor. Csipkés ágyaknál, sejmek pamag. A fiakok képtek. Gyönyörű, edes arc leány, piros ruhában, szárdok előtti dívatban és hajszálmal. Mosolygott, mintha él volna...

A főmohóság nézte... nézte egy darabig. Mijd másélt leeredőtt gondolat. Nagy gond nehézsélti lelkere, mert az utóbbi napokban rossz híreket hallott. Várzó szíval szemerködött hazája sorad...

De meg reménykedett. Hiszen még aznyai bátor, hős, viés magyar — csúfolt csatára nyarhatnak meg. Szabad lesz az edes haza — a magyar nemzet — csak: kitartás!... bíróreg!...

Éjtélit mégre majdnem elyomta az álom.

Éttör azonban éjtelen szabadon halott a feje fölött. Csőrdompölés, székaként, felidőztelt.

— A bostorkások táncát járják? Vagy mi ez?

Képta kardját, pisztolyát és fűsarbát az emeletes. Vitte a lémpák is. Fant: — csud.

(Folyt. köv.)

— Két évvel múlt el azóta. Sokszor bizony nagyon nehéz napokra virradtunk, de az akkor lerakott alapokon indult el a magyar élet jobb és szebb jövő felé.

— Mindnyájan egyformán végezték feladatunkat.

— Melegen köszönöm, hogy alkalmat nyújtottak nekem, hogy ilyen nagy idő után ismét együtt láthatalak benneteket és még egyszer nálatlan megköszönhetem és az önzellen, becsületes magyar munkát, amelyet itt végeztetek.

A kormányzó szavától nagy megilletődéssel hallgatta végig az egybegyűlt sokaság, majd tomboló éjzenessé adott kifejezést letelességnek. Ezután megindult a régi gárda díszmenete.

A kormányzó katonás tisztelgással fogadta a díszmenetet.

„A hadsereggel áll vagy bukik a nemzet!”

A Kiszárd-terti hatalmás lövegek ünnepiése között a Horty Miklós győzelmi listanyitása hajlatott a kormányzó párt. A Tiszti Kaszinóban vitte Bartha Károly honvédelmi miniszter és az erred tisztikara fogadta a kormányzó párt. A honvédelmi miniszter magas színpadán beszéd kezében hódolatát átnyújtotta a Főméltóság úrnak a szent koronával ékeztett magyar éremrend nagykérésének hadtűzű díszes és kardos jelvényét.

— Köszönöm a magyar királyi Honvédség nevében átadott kitüntetési jevényeket — mondotta válaszában a Kormányzó, — amelyeket elfogadok, mert e ténylegben elősorban annak a munkának megbecsülését látom, melyet a lefojt 20 év alatti nem én, hanem a Honvédség mindenki vezetése, uszái és aluzsai kara teljesítéssel, fáradságot nem ismerő odaadással, kiváló szakmással, sokszor a legnehezebb viszonyok között, de mindenkor önzellenül, csak a Haza javát néve teljesítet. Ez utie lehet vé, hogy a Szegedről annakidején elindult maroknyi seregötöl kifejeződtet

a mai korszerű Honvédség, melynek részét a közelmúltban igazították be, hogy egy szellemben, mint odaszó kötelességteljesítésben méltó utódai a régi dicsőséges magyar hadseregeknek.

— Az a hátszvs szervezeti és nevelési munka, mely öjt szep eredményt ért el, csak öjt volt lehetesége, hogy

a magyar királyi Honvédség minden tagja előzet példájához méltóan a langoló hazaszeretet eszméjétől áthatva, egy nagy nemzeti célra irányuló egységes gondolatotl hevítve, töretlen és törhetetlen egyetertésben egyedül csak magasztos hivatásukért dolgozot és munkálkodott.

A szellemi egység, mely nem enged a Honvédség tagjai köze az egységet megbontó eszméket behatolati, párosulva a mindenrangú előjárkok és tejjelbvalókai szemben táplált bizalommal, az egészség alap, amelyre felépíthet egy hadsereg, amely nélkül a nemzet a mai nehéz időkben megállani nem tudna. Mert

ma időszerűbb, mint bármikor, amit 20 évvel ezelőtl mondotam: **A hadsereggel áll, vagy bukik a nemzet!**

— Amikor tehát most is ösznie háléval és teljes elismeréssel gondolok mindazokra a férfiakra — kicinyekre és nagyokra, hírnevesekre és névtelenekre — akik a lefojt ház év alatti velem együtt munkálkodtak a honvédség betölti annak felépítésre, fejlesztésére, megerősítésére és felvirágztatására körtül, ajdöbi csak az kérem tőletek és a Honvédség jelenlegi és jövőbeli minden tagjaitól!

— Ne engedjétek a katonai kötelességek feltöltési teljesítésének egységes szellemi megbontását és a vezetők legjobb

akarataiba vetelt feltölti nélkül bszalmat sorolokban megingatni, mert csakis így érhetjük el azt a nagy célt, melytől most és mindenkor valamennyünk szeme előtt lebeg!

Díszebéd

Ezútan a kormányzó kíséretének tagjaival és az erred tisztikarával díszebédhez áll, amelynek során vitte Plattly Béni erredes, ezredparancsnok köszöntötte az erred-tisztjait:

— Ma midön mint Főméltóság erredének parancsnoka — mondotta tödbek közt — abban a kivételesen megfíltelt helyzetben vagyok, hogy mindnyájan nevében Főméltóságod magas személyére írtel-hetem poharamat, kérem a magyarok listel-né, hogy Főméltóságodat, legfőbböt had-urunkat, errednek tisztjaitok egészségében, erdőben, boldogságban mindnyájan örömeimé idmódti hasánná idővre folyton növekvő id-csőségben sokáig őtéste!

Az erred tisztikarának háromszoros éjlen kiáltása után valamennyien poharukat ürtítették a kormányzó egészségére. A díszebéd végén a kormányzó keresztet szavakkal mondódti köszönetet asztí a kezdés örét, amelyet tisztikarunk körében elöthet-teti és erred egészségére írtette pohárát.

Délután fél hat órákor a szegedi Vároai Színházban a MOVE tarolt díszköz-gyűlést, amelyen a Kormányzó is részt vett.

Figyelem! Figyelem! Üzletáthelyezés!

Érteltem a melyén Üzlettel köztönéséget, hogy

„Magyar Szabóságomat”

augusztus 1-én a Szentháromság-törre a SZÖLÖV-venedégi építletöbe helye-tem át. Kérem magyar testvéreim szíves támogatását!

Fülöp Károly magyar szabó.

A kögyűlés ünnepi szónoka Teleki Pál gy miniszterelnök volt.

Este hat órákor a városbázán volt fogadés, a városbázsa törvényhatóság bizottságí termben. A fogadés során Horty Miklós kormányzó és hívese hosszasan el-beszélték a régi ellenforradalmi idők kitűnő és érdemes hőseivel.

Este a kormányzó párt és kísérete és az ünnepi napokra elszándokoltak nagy része részvétel a Dom-terti előadásban, majd késő éjszaka indultak el a kilónvontatós Budapest felé.

Zsidó kereskedők!

Figyelem!

Kitünő trükk!

Hozzátk fordultunk, Izrael kereskedéslei foglatok, sajnos, még nagyzsárdú fiak. Előrendöt trükköt ajánlunk ön, figyelmétkébe. Nem szándékos valami, hanem echt köser eszme, amelyet az egyik kitünő hit- és faj-sorsos agyalt ki.

Ti valamennyien nagyon jól tudjátok, hogy a kereskedők mind névvel ellátot különféle zsidó csomagolópapír használnak, hogy lehetöleg measzírojt virsikon, hogy ime, az Rosenfeldtí Pinkász remek „szabóságöt” való áru. Reklam volt ez mindig és má is annak szájánk mindenütt. Igen ám, de közben felbukkantak ezek a nyersbűnyő zsidóségesek (Ábrahám, Isák és Jákob istene verje meg öket!) és egyre-másra azt kezdék hirdetni, hogy „ne vásároljátok zsidóndí”, haszárulót, aki pénzét ad az ellenség kezébe”, stb. stb. így trükköt, és hogy a forgasion lassan-lassan megcappann, le kellett redukálni a libamáj-ádgokat és a megmaradt zsidós hit-jövedelem mindöszre egy cseleddény, eseteg nevelötl (de fiatal és göj!) tarására fultta ebben a köoldussá nyomorított zsidóséges világban. Ezen azonban nem is lehet csodálkozni, mert ha valaki végment az után nevezett Rosenfeldt hírsorsos csomagolást, biztos találokotí egy olyan elveteltt zsidóségeset, aki nem állatolta szemére vetni, hogy miért nem a magyar kereskedöt támogatja. Így aztán egyik előbb, másik utóbb — a töretlen és a törhetetlen tartóssága szerint — leszokott a ti „pompásan felszerelt, fővárosi” üzleteitek látogatósról.

Es a közismeret és köz-síratótl lény csak a bevezető. És most követelek az ölet, a trükk, azaz a ti ékes Jordán-parli nyelveteken: az „éca”.

Eszébe jutott az egyik, valaha nagy népszerűségnek örvendezett hírsorsosnak (ejnye „komnámaszony”, nem tudja, hogy hívják?), hogy hát ő becsapja ezeket a pokolraváló zsidóségeseket: nem csomagol többe cégjelzés csomagolópapírra, ne tudja meg senki, hogy kitől is került ki a csomag, így megkímélti éjlen tisztelt verőtöl a küllelmenéségtől, hogy bárki is „rút letekinteli elöugultásból” szemrehányásokat tegyen és holmi nemzeti és faji öntudatról prédikáljon neki.

Hát nem nagyzeret ez? Hiba, megítátlak az ötezer éves kultúra, nemkülönben a szent Talmud csavarintós eszjárása. Most hát tessék követni ezt a nagyzeret példát. Nem kell többe csomagolópapírt nyomtatni ilyen és ehhez hasonló zengetrés feliratokkal: „Öltöktstíli Móse urí-, nőí-, gyermek-, csecsemő- divataruházsa, elsőrendöt minőség, ölcó árak, több visszavonemterő alklam, csak egyzer próbája meg és vóha nem jön vissza, hatalmas rakár, náiam minden kapható, hájóméti darabja, amelyet akarja, stb. stb.” és ebbe belecsmagolati a láda tenetötöl elöototí egyetlen párt sokmértöt. Jó lesz a köbösöges barna (ja, az ronda szín, a Hitler is egy barna!) vagy inkább a szöke csomagolópapír, amely szerény, mint az ibolya és hallgat, miként a dinnye a harmasos fű között.

Igaz ugyan, hogy érre meg azt mondják azok az átkozotí öb, hogy nem fog rajtuk semmi talumdí nagyítokí) zsidóségesek: „Rendben van, ti csomagoljátok cégjelzés nélkül, s mi keresztelötké majd csomagolunk cégjelzésre és megint öjt vagyunk, ahol a mádi házaszökteos: az áru be lesz csomagolva, mi meg tudjuk, hogy tőletek jött í”.

No de ki tud ezeken kilögni? Hogy sülyessze el öket az a miszágasgós Jehova! Na nem igaz?

(TUSZ)

Hazaáruló vagy, ha pénzedet ellenséghez viszed!

